

ἄλλη ἔπειτα ἄλλη φωνή : "Αμ τὸ μικρὸ τὸ ρωλογάκι ; Και ἦτο μικρὸς ἀναμνηστικὸς θησαυρὸς τὸ ρωλογάκι ἐκεῖνο, δῶρον τοῦ πρώτου συζύγου της, διότι ἡ Δέσποινα Ζωγράφου ἔξηντλησε καὶ τὰς τρεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀδείας γάμου, μείνασα ἐν τούτοις καὶ πάλιν χήρα. Καὶ ἡναγκάζετο νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τίνος; κύριος οἶδε, τρυφερὰς γωνίας δου ἦτο μαλακὰ ἐναποτελευμένον τὸ μικρὸν ρωλογάκι καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ κ' ἐκεῖνο. Καὶ πρὸς τοὺς διαμαντικοῖς καὶ 400 φράγκα τοῖς μετρητοῖς ἥρπάζοντο καὶ διενέμοντο ὑπὸ τῶν ἑπτά.

"Εως ὅτου τῆς ἀφηρέθη πᾶσα ἐλπὶς περαιτέρω ξεγυμνωμοῦ, καὶ ἀρκεσθέντες εἰς τὴν ἐπὶ δύο ὥρας, ἀπὸ τῆς 6ης ἕως τῆς 8ης μ. μ., διαρκέσαν ἐπιστρατείαν των ἀνεχώρησαν.

"Ἐλησμονήσαμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸν ἐπιστάτην, δὸν εἴχον μαζὸν ὅταν τὸ πρῶτον εἰσῆλθον εἰς τὸ δῶμάτιον αἵματόφυρτον περιποιήθησαν οἱ ἴδιοι, εἰπόντος, λέγεται, ἐκείνου ὅτι εἴχε βάλσαμον εἰς τὸ σελάχιον καὶ μὲ αὐτὸ δέδαμασαν τὴν πληγήν του." Επειτα τὸν εἴχον πάρει ἔξω εἰς τὴν αὔλὴν δύο ἔξ δλων, δῆθεν διὰ νὰ τὸν σφάξουν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐπείραξαν.

"Οταν κατέβη ἡ Δέσποινα ἀπὸ τὸν πύργον, δὲν ηὔρε κάνενα δ' ἐπιστάτης δὲ τῆς εἴπεν ὅτι ἔφυγαν.

Αὐθωρεὶ ἔστειλεν ἀνθρώπον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρόν της, οὗτος μετέβη παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ καὶ πρὶν τοῦ μεσονυκτίου τῆς αὐτῆς ἐσπέρας ἔξεκίνει ἔφιππος χωροφυλακὴ ἡτις δύος οὐδὲν κατώρθωσεν. Συγελήφθησαν οἱ χωρικοὶ, καὶ ἀπελάθησαν. Συνελήφθη καὶ δ' ἐπιστάτης Σκούρτης ἐκ Κηφισίας, παλληκάρι, γενναῖος, ρψοκίνδυνος, ὃς τεσσαράκοντα ἔτῶν, ἐπὶ τῇ ὑποψίᾳ μήπως ἦν εἰς συνενόησιν μετὰ τῶν ληστῶν, τῆς ἀνακρίσεως σκανδαλισθείσης ἐκ τοῦ ἐν τῷ σελαχίῳ εὑρεθέντος βαλσάμου, κτλ.

* *

"Α ! "Οταν ἔβλεπε τὴν χόνα πίπτουσαν κατὰ νιφάδας παχείας, ἐὰν ἐμάνθανεν, ὅτι εὐρίσκετο κάπου εἰς τὸν πύργον κρυμμένος, ἀναμένων αὐτὴν νὰ φανῇ, δῶς οὐράνιον ἐμφάνισιν, εἰς κάμμιαν πόρταν ἢ εἰς κάνενα παράθυρο ! 'Αλλ' ὁ Λυκογιάννης ἦτο φρόνιμος, ἔβλεπε καὶ δὲν ἐπέτρεπε νὰ τὸν βλέπουν. Προσήλωμένους τοὺς ὄφθαλμους ἔχων εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ πύργου παρεψύλαττε τὴν εὐάρεστον στιγμήν, καθ' ἥν ἡ χαρὰ τὴν δοπιάν ἀνέμενεν ἔμελλε νὰ ἀνατείλῃ ἀπὸ κάνενα παράθυρο καὶ νὰ πέσῃ μέσ' τὴν καρδιά του.

Τοὺς χειμῶνος παρελθόντος, αἱ ὥραια παρουσιάσθησαν ἡμέραι, οἱ ὅζοι ἔβλαστησαν καὶ τὰ δένδρα ἐκαλύφθησαν ὑπὸ φύλλων.

"Ἐν τούτοις ὁ Λυκογιάννης δὲν ἀνῆλθε πλέον εἰς τὸ ἀγαπητόν του δένδρον, εἶχεν εὕρει καλλίτερον. Βεβαίως ἐνόμιζε μεγάλην εὔτυχίαν νὰ παρατηρῇ τὴν νεάνιδα καὶ ἀπὸ μακριὰ, ἀλλ' ἀμποροῦσε νὰ τὴν βλέπῃ καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ! . . . Νὰ μπορῇ νὰ τὴν βλέπῃ, νὰ τὴν θαυμάζῃ, ν' ἀκούῃ τὴν μελιφύδικὴν φωνὴν της, νὰ βλέπῃ τὴν αὔραν ἀνακινοῦσαν τὴν κόμην της, θωπεύουσαν τὸ ἀγνὸν μέτωπόν της, τὸ παρθένον στῆθός της ἔξογκούμενον χαρμοσύνως καὶ ἐκπέμπον διὰ τῶν ροδοχρών χειλέων της τὴν μυροβόλον ἀναπνοήν της ! . . . αὐτὸ πλέον δὲν ἦτο μόνον χαρὰ, εὐτυχία, ἀλλ' ἡ μακαριωτέρα γοντεία, ἦτο μέθη ἀπαράμιλλος.

Εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ περιβόλου τοῦ πύργου, ἐσώθεν πρώτου τινος ἐκ χλόης παραπετάσματος, ὑπῆρχε μεγάλη

"Η τολμηρὰ αὐτὴ ληστοπραξία ἔχει δύο φάσεις ἐπίσης σπουδαίας. Ἡσαν εἰς τὸ νέα λησταὶ συστηματικοί; Τότε ἔχομεν τὸ γεγονός τῆς ἐκ νέου ἐμφανίσεως τῆς ληστείας. Δὲν ἦσαν συστηματικοί, ἀλλὰ μετημφιεσμένοι; Τότε ἡ ἀνάκρισις δρείλει νὰ ἀνακαλύψῃ τοιούτους τολμηροὺς κλέπτας, ἐκτὸς ἐὰν φιλοδοξῇ δίπλωμα ἡλιθιότητος. Αμφότεραι αἱ ὑπόθεσεις βαίνουσιν ἐκ παραλλήλου ὅσον ἀφορᾷ τὴν δύναμίν των. Η πρώτη ἔχει ὑπὲρ ἔαυτης δόλην τὴν ἔξωτερην ἐμφάνισιν. Ἀλλ' ἔχει καὶ καθ' ἔαυτης πολλὰ διδύμενα. Ποὺ ἦτο αὐτὴ ἡ συμμορία; Πόθεν ἦλθε; Ποὺ μετέβη; Πώς δὲν ἐφόνευσε κάνενα; Πώς δὲν συνέλασε τὴν γραμματικὴν ἀιχμάλωτον; Η δευτέρα ὑπόθεσις εἶναι τολμηρά ἀλλ' ἀπέναντι τῶν ἀπιθανοτήτων αἰτινες πολεμοῦσι τὴν πρώτην, προσκτάται αὐτὴ πιθανότητα.

"Οπως δήποτε εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἀπόκειται νὰ διευκρινήσῃ τὴν δόσον σκανδαλώδη, τόσον ἀφ' ἑτέρου μυστηριώδη παρὰ τὰ πρόθυρα τῆς πρωτευούσης ληστοπραξίαν.

Κοζ-Κοζ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΝΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

"Η ἀπὸ τοῦ Πάσχα μακρὰ ἀπόστασις τῆς 25 Μαρτίου, ἡ περισυνὴ εὔτυχία τῶν γεννημάτων, ἡ εὐλογία ἀκόμη, συνέτεινεν ὅπως καταστῇ ἡ ἐν Τήνῳ πανήγυρις κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ πολυπληθεστέρα τῶν μέχρι τοῦδε: 37 ἀτμόπλοια ἡγκυροβόλησαν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτῆς πρὸ τῆς Τήνου καὶ 25 χιλιάδες ἐπιβατῶν ἀπεβιβάσθησαν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῆς λιθοστρώτου ἀκτῆς.

"Ο συρρεύσας εὐλαβῆς κόσμος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέ-

φυτεία ζυγιῶν, εἶδος παρισίνου θαλάμου μετὰ θρανίων καὶ ἀγγοτικῶν καθεκλῶν. Ἐκ τῆς φυτείας μετέβαινε τις ὄμαλῶς εἰς ἔξωστην κατεσκευασμένον ἐπὶ τῆς ἔξοχῆς τοῦ περιβόλου καὶ συνηνωμένον μετ' αὐτοῦ.

"Η Ἐρριέτη εὐηρεστεῖτο ἐκ τοῦ σκιόεντος τούτου μέρους, δύεν ἔβλεπαν ὥραιον λειμῶνα ποτιζόμενον ὑπὸ κελαρύζοντος ρυακίου καὶ πᾶσαν τὴν πέριττη ἔξοχήν ἡγαποῦσε νὰ κάθεται εἰς τὴν φυτείαν τῶν ζυγιῶν, ὅπου ἔψκλον ἡ πυραλίς καὶ ἡ ὑπολατή.

Κάθε μέραν ἥρχετο ἐκεῖ μετὰ μεσημβρίαν, ἐνίστε μετὰ τῆς μητρός της, συχνότερον δύο μόνη καὶ ἐμενεν ὀλοκλήρους ὥρας. Καὶ ἐπειδὴ δὲ σπανίως ἐμενεν ἀργή, ἀλλοτε εἰργάζετο εἰς τὴν κατασκευὴν τάπτοτος ἢ εἰς κέντημα, ἀλλοτε ἐπεδίδετο εἰς ἵχνογραφικὰ ἔργα, ἢ ἀνεγίνωσκε βιβλίον.

Μίαν ἡμέραν, δτε ἦτο μόνη, ὁ κηπουρός, πέρασεν ἀπὸ κοντά της καὶ ἰδών τὴν νεαρὰν οἰκοδέσποιναν στάθηκε δύπως τὴν χαιρετήσῃ, αὐτὴ δὲ ἀνταπεκρίθη διὰ χαρτωμένης τῆς κεφαλῆς κινήσεως. Ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος δὲν ἴπεμακρύνθη καὶ ἀφοῦ ἐπ' ὀλίγον ἐδίστασεν εἰσῆλθε, κρατῶν τὸν πῖλον εἰς τὴν χεῖρα.

— Μάπως θέλετε νὰ μ' ἐρωτήσητε τίποτε, «Φραγκίσκε; εἴπεν ἡ νεᾶνις ὀλίγων ἐκ πληκτος, ἀλλ' οὐδόλως προσβληθείσα ἐκ τῆς τόλμης τοῦ ὑπηρέτου.

(Ἀκολουθεῖ)

ρου ἄκρου τῆς Ἀνατολῆς ἀνήκειν ὅλος σχεδὸν εἰς τὰς ἑργατικὰς τάξεις, ἐν ἴσοψηφίᾳ δὲ ἵτο τὸ γυναικεῖον πρὸς τὸ ἀνδρικὸν φῦλον. Οἱ Περαιεῖς, ή Σύρος καὶ ή Σμύρνη ἀπέστειλαν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν προσκυνητῶν.

Ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις ή συσσώρευσις τοῦ πλήθους ἵτο τοιαύτη ὥστε διεκόπετο ἡ μεταξὺ τῆς πρώτας καὶ τῆς πρύμνης συγκοινωνία ὑπὸ τῶν κατακεκλιμένων ἀνθρώπων. Οἱ δέ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας θέσεως ἐπιβάται ἔγκαθειργμένοι ἐν ταῖς πληκτικαῖς ὑποθαλασσίαις αἰθούσαις ἦσαν ἡγακασμένοι νὰ διέλθωσι τὴν νύκτα οὕτω καθήμενοι ἐπὶ στενῆς θέσεως ἐν ἀκινησίᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ.

Ἐάν τις εἴχε τὴν εὐτυχίαν νὰ μὴ ἐνοχλῇται ὑπὸ ναυτίας παρίστατο θεατὴς καὶ ἀκροατὴς τῶν ἀλλων, οὔτινες δι' ὁξυτάτων λαρυγγισμῶν καὶ γογγυσμῶν ὑποκύφων ἀπέτινον πρὸς τοὺς ἐναλίους θεοὺς τὸν φόρον τοῦ ἰδίου στομάχου.

Ἐν μέσῳ δὲ τῆς μουσικῆς ταύτης κατέρχοντο συγκεχυμέναι αἱ φωναὶ καὶ διαμαρτυρήσεις τῶν γυναικαρίων συνθισμένων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐν τῷ συνεχεῖ κυλινδήματι τοῦ ἀτμοπλοίου:

- Μάζωτα τὰ ξερά σου, μωρὴ παληγρη! —
- Μὴ μὲ στριμώνης, βρέ... —
- Τίνος εἴν' τὰ ποδάρια ποῦ μὲ σπρώχνουνε; —
- Θὰ σ' ἀρπάξω ἀπ' τὰ μαλὰ νὰ σὲ ρίξω 'ς τὴ θάλασσα, διαολομαϊμοῦ!

Μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ θέσει ἐπιβατῶν διακρίνεται καὶ βρακᾶς τις, ὅστις ἀπὸ τῆς ἐπιβιβάσεως αὐτοῦ, ἰδίαν, φαίνεται, τρέφων στοργὴν πρὸς τοὺς πόδας καὶ ὅπως ἐπιδείξῃ τὰς πολυχρόνους στεφανωτὰς περικνημίδας τοῦ ἀπέβαλε τὰς ποδήματα καὶ συλλαβῶν τοὺς πόδας ἐν ταῖς παλάμαις θωπεύει φιλοστόργως αὐτούς.

Τὰ ἐν τῇ στενῇ αἰθούσῃ ἀνάκλιντρα πάντα παρεχωρήθησαν εἰς τὰς γυναικας, ἀλλ' ὁ φίλτατος βρακᾶς δὲν ἔννοει νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἰδικόν του καὶ μένει οὕτω ἔγκαθιδρυμένος ὡς Σουλτάνος αὐτὸς ἐν μέσῳ τοῦ ἐμέσσοντος γυναικωνίου.

Ἄλλ' ἡ φιλανθρωπία του συγκινεῖται ὅπόταν βλέπῃ τρυφεράν κόρην καθ' ὑπερβολὴν ζαλιζομένην καὶ στενάζουσαν παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ:

— Κρῦμας, κυρά μου, ποὺ δὲν τῶξερα ἀπὸ πρὶν πῶς ζαλίζεστε νὰ σᾶς ὀρμηνέψω ἐνα γιατρικὸ ἀλάθευτο.

— Τί; ἐρωτᾷ δι' ἀσθενοῦς φωνῆς ἡ κόρη.

— Ενα κομματάκη τόσο δὰ κάμφορα νὰ τὸ βάνετε 'ς τὸν ἀφαλό...

Καὶ ἐπειδὴ ἡ νεᾶνις ἀποστρέψει τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν βάνυσσον ταύτην συνταγὴν, ὁ βρακᾶς ὑπολαβὼν τοῦτο ὡς στυμεῖον δυσπιστίας προσθέτει:

— Ἐγὼ τῶκανα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ζαλίστηκα, ἀς ηταν ἀπ' ἀρχῆς νὰ δοκίμαζες καὶ τοῦ λόγου σου καὶ νάθλετες τέ καλὸ εἶνε.

Ἐντὸς πόλεως κατοικουμένης ὑπὸ δισχιλίων κατοίκων φαντάσθητε συγεσωρευμένους τριακοντακισχιλίους, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου προερχομένους ἀλλ' ἐκ τεσσαράκοντα, πεντήκοντα ἵσσως διαφόρων μερῶν. Οποία σύγχυσις φωνῶν, ἐνδυμάτων! Οποῖαι παρεξηγήσεις, θαυμασμοὶ, ἐκπλήξεις, ἀναγνωρίσεις καὶ συναντήσεις ἀπρόσπτοι, χειρονομίαι, ἐναγκα-

λισμοὶ, ὠθήσεις. Η ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τοῦ ναοῦ ὁδὸς παραστᾶ τοιοῦτον πολυποίκιλον θέαμα ἀνθρωπίνων κεφαλῶν πολυτέχνως διεσκευασμένων διὰ φεσίου ή μανδυλίου ή πίλου ή ἀσκεπῶς περιφερομένων, ἐν τῷ συρφετῷ τῶν ὅποιων παραδίδει τις ἀκουσίως καὶ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν καὶ παρασύρεται ὑπὸ τοῦ ῥεύματος.

Καὶ ὅλοι αὐτοὶ σπεύδουσιν ἵνα προσκυνήσωσι τὴν μικρὰν Χρυσότευκτον εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἀνάψωσι μακρὰν λαμπάδα πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των.

Μεταξὺ τῶν προσερχομένων εἰς τὴν ἑορτὴν ἰδίαν κατέχουσι τάξιν οἱ ἐπαῖται, οἱ διωσδήποτε ἔχοντες ἡκρωτηριασμένα τὰ μέλη ἀτίνα παρέχουσιν ἐκτεθειμένα, φρικώδη τὴν θέαν ἵνα κινήσωσι τὸν ἔλεον τῶν διερχομένων.

Ἐτέραν τάξιν ἀπαρτίζουσιν οἱ λωποδύται, ὃν πλεῖστοι συλλαμβάνονται κλέπτοντες ὡρόλγια καὶ χρηματοφυλάκια ὑπὸ χωροφυλάκων καὶ τινῶν ἀθηναίων κλητήρων ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντων.

Τὸ κορύφωμα τῆς ἑορτῆς εἶναι καὶ ἡ νῦν τῆς παραμονῆς. Δέκα ἀτμόπλοια ἀγκυροβολοῦσι σημαιοστόλιστα ἐν οἷς καὶ δΝαύαρχος Μιαούλης, τὸ δώρατον πολεμικόν μας ἀτμόπλοιον, ἐφ' οὗ ἐπιβαίνουσι πολλοὶ τε ἀλλοὶ καὶ μία γνωστὴ καὶ πολὺ γνωστὴ Ἀμερικανὶς κυρία διατρίβουσα ἀπό τινων μηνῶν ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δοπίας λίαν φιλοφρόνως παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Δημούργου τῶν Ναυτικῶν τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο. Ἄλλ' ἡ φιλοφρόνη ἔχει ἀπαράβατά τινα ὅρια, καὶ νομίζω ὅτι δὲ κ. Δημούργος δύναται νὰ φιλοξενῇ οἰονδήποτε καὶ οἰανδήποτε ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ ἀν Θέλη, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπετρέπετο ποτὲ νὰ διευθύνῃ ὡς ἰδίον πλοῖον κατασκευασθὲν διὰ τῶν συνδρομῶν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

(ἐπεται τὸ τέλος)
Ταξιδεύωτης.

ΠΑΤΡΑΙΚΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Πάτραις 28 Μαρτίου 1883.

Ἄφοῦ μετὰ τὸσα συλλαλητήρια, τόσα ψηφίσματα, τόσας παρακλήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν, δὲν εἰσποκούσθημεν ἡμεῖς οἱ φωνάζοντες κατὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νέων φόρων ἀφοῦ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας μας δὲν συνεμορφώθησαν δόλοι μὲ τὴν ῥήτην μας νὰ καταψηφίσωσιν αὐτὰ, ἐπρεπε νὰ συνέλθωμεν, εἰς δυνάλθομεν τελευταῖον συλλαλητήριον, διπλας καὶ τὸ τελευταῖον νόμιμον μέσον κατὰ τῶν φόρων μεταχειρισθῶμεν καὶ τοὺς ἀντιπρόσωπους μας ἐκείνους ἀποδοκιμάσωμεν.

Τὰ ἀνωτέρω θὰ κινήσωσι βεβαίως τὸ μειδίαμα τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀναγνωσάντων αὐτά. Αποδοκιμασία κατὰ τῶν βουλευτῶν! Χά, χά! Μεθαύριον εἰς τὰς ἐκλογαὶς ἔκείνους τοὺς δοπίους ἀποδοκιμάζετε θά ἀναδεικνύετε πρώτους βουλευτάς τας. Διαμαρτυρήσεις κατὰ τῶν φόρων. Ἄλλα θά τοὺς πληρώσητε καὶ αὐτοὺς, διπλας θά πληρώσητε καὶ σούς εἰς τὸ μέλλον θά σᾶς ἐπιβάλωσιν.

Αἱ Πάτραι ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ ἀπαντήσωσιν ὅτι θὰ τηρήσωσι τὸν λόγον των διότι μέχρι τοῦδε οὐδέποτε παρέβησαν αὐτόν. Αἱ Πάτραι ὅργιζονται, αἱ Πάτραι ἐνθουσιάζονται. Οταν ὅργιζονται καταρρίπτουσιν, οταν ἐνθουσιάζονται ἀν-